

KONSPEKT III SPOTKANIA SYNODALNEGO

UCZESTNICTWO

1. Modlitwa synodalna

Stajemy przed Tobą, Duchu Święty, zgromadzeni w Imię Twoje. Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz; zamieszkać w naszych sercach, naucz nas drogi, którą mamy iść i jak mamy nią podążać. Jesteśmy słabi i grzeszni; nie pozwól, abyśmy wprowadzali nieład. Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę, albo stronniczość wpływała na nasze działania. Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność, abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego, i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy i tego, co jest słuszne. O to wszystko prosimy Ciebie, który działasz w każdym miejscu i czasie, w komunii Ojca i Syna, na wieki wieków. Amen.

2. Fragment Ewangelii wg św. Mateusza (Mt 18,1-4,6-7,10a, 14-17,19-22)

W tym czasie uczniowie przystąpili do Jezusa z zapytaniem: «Kto właściwie jest największy w królestwie niebieskim?» On przywołał dziecko, postawił je przed nimi i rzekł: «Zaprawdę, powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdzicie do królestwa niebieskiego. Kto się więc unieży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim. Lecz kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, temu byłoby lepiej kamień młyński zawiesić u szyi i utopić go w głębi morza. Biada światu z powodu zgorzeń! Muszą wprowadzić przyjsć zgorzenia, lecz biada człowiekowi, przez którego dokonuje się zgorzenie. Strzeżcie się, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych. [...] Nie jest wolą Ojca waszego, który jest w niebie, żeby zginęło jedno z tych małych.

Gdy brat twój zgrzeszy, idź i upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata. Jeśli zaś nie usłucha, weź z sobą jeszcze jednego albo dwóch, żeby na słowie dwóch albo trzech świadków oparła się cała sprawa. Jeśli i tych nie usłucha, donieś Kościołowi! A jeśli nawet Kościoła nie usłucha, niech ci będzie jak poganin i celnik!

Dalej, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użyje im mój Ojciec, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich». Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał: «Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy?» Jezus mu odrzekł: «Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy».

3. Refleksja

Jezus zaprasza swoich uczniów do dojrzałego spojrzenia na ich relacje pomiędzy sobą i z innymi ludźmi. Zamiast bowiem zastanawiać się nad jakością swojego życia, koncentrują się na swojej wartości i znaczeniu. Jezus pokazuje, iż wielkość ucznia jest tym większa, im większe jest jego poddanie się Bogu. Dając za wzór radosne, pokorne, uczciwe, do bólu szczere i ciekawe świata dziecko, pokazuje rolę uczniów Jezusa w środowisku ich życia. Zrealizują swoje powołanie, będąc bardziej sługami niż władcami. Ta prawda stanowi punkt wyjścia do kształtowania wielu społecznych postaw w gronie uczniów Chrystusa, będących wyrazem wzajemnej o siebie troski i odpowiedzialności za zbawienie. Pojawia się w tym kontekście w ustach Jezusa najpierw surowa przestroga przed zgorzeniem, potem zaproszenie towarzyszenia

słabym i wsparcia nawrócenia grzesznika poprzez braterskie upomnienie, następnie wezwanie do wspólnego trwania przed Panem na modlitwie, wreszcie lekcja przebaczenia doznanych przewinień. Prawość, sprawiedliwość, braterstwo, trwanie we wspólnej modlitwie przed Panem, miłość i przebaczenie to sposób urzeczywistniania się Królestwa Bożego w Kościele każdej epoki, a troska i współodpowiedzialność za to dzieło spoczywa również na każdym z nas. Realizujemy ją używając wspólnocie Kościoła swego czasu, talentu, pracy i różnych form zaangażowania, by mogła trwać i wzrastać. A gdy nasze dobre pragnienia i czyny zderzają się z ludzką słabością, z pomocą i radą przychodzi nam Jezus, gdyż jak mówi: «gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich». On jest obecny we wszystkich doświadczeniach życia Swego Kościoła, w każdej małej i wielkiej wspólnoty, która gromadzi się w Jego imię.

4. Pytania do refleksji synodalnej

Tym, który buduje Kościół przez wieki jest sam Bóg. Naszym zadaniem jest przyjąć to, co Bóg «daje», a jednocześnie brać udział w tym, co «zadaje». To nasze uczestnictwo w życiu Kościoła wymaga «współodpowiedzialności» i «czynnego zaangażowania». Podziel się zatem...

GRUPA I – *na wypowiedź uczestnika przewiduje się 3 minuty*

1. Jak przeżywasz swoją współodpowiedzialność za Kościół i jego rozwój? W jaki sposób ją wyrażasz?
2. Jak wygląda Twoje zaangażowanie w życie Kościoła i jego misję? Jak wyrażasz troskę o dobro Kościoła w swoim środowisku życia?
3. Jak realizujesz formy współpracy z duchownymi i wiernymi świeckimi w Kościele? Czy i jakich doświadczasz przeszkód i trudności, które utrudniają Twoje zaangażowania w Kościele?

GRUPA II – *na wypowiedź uczestnika przewiduje się 3 minuty*

1. W jaki sposób chciałabyś/chciałbyś zaangażować się w stałe budowanie wspólnoty Kościoła tam, gdzie jej doświadczasz?
2. Jakiej oczekujesz współpracy (z duchownymi i świeckimi) dla urzeczywistniania się Kościoła tam, gdzie żyjesz? Jak wyobrażasz sobie współpracę z pasterzami Kościoła? Czego od nich oczekujesz?

5. Rozmowa

Czas na wymianę poglądów, odniesienie się do wypowiedzi innych osób, dzielenie się doświadczeniem tego, co każdy zabierze ze sobą ze spotkania.

6. Modlitwa na zakończenie.